

ఏమీ లేదు, శూన్యం !

‘బ్రాబుగారు! పెద్దబ్బాయిగారి వెళ్లెప్పుడండి’

“ ఉద్యోగం రావద్దా ? ”

“ రాకమా నడకంటే బాబయ్యా! బి.వి.పానైన దొరలకి ”

“ ఉద్యోగం అయినతర్వాతనే వెళ్ళి చేద్దా మనిరా, వెంకయ్య ”

“ ఉద్యోగం రాకపోతే యిక వెళ్ళి కాస్తే నండి పెద్దబ్బాయిగార్ని ”

“ ఓరి పెదకా! నే చెప్పింది నీ కరంగాలేదు. ఉద్యోగమవుతే వాడు, వాడి వెళ్ళాన్ని పోషించుకోగలతాడురా. అందుచేతనే అంతవరకు వెళ్ళి చెయ్యదమ్ముకోలేదు ”

“ క్షమించండి బాబూ, బారిష్టరుగారు !

అవుతే తెలియకదుగుతున్నాను బాబయ్యా! మరి యీ చదువులన్నీ కేవలం ఉద్యోగాలు గురించేన్నమాట. ఒకవేళ ఉద్యోగాలు ఖాళీలు కలిగితే, యీ ఇంగ్లీషు చదువుకున్న దొరలందరూ అచ్చోనీన...ల్లా తిరగడమేనాండి? ఎందుకొచ్చిన చదువులండీ! ఉద్యోగాలు దొరకక్కపోతే స్వతంత్ర జీవనం గడపసాగని యీ చడువూ, సంధ్యానూ. “ నేను బి.వి—నేను యం. ఏ ” అని మెడ లెగలేకుకొని చెప్పడంతోపే కడుపు నిండుతాదాండి? ఈ బ్రతుకు తెరువు లేని కాగితపు పట్టాలతో (Degrees)”

“ ఆ...ఆ...”

కళ్ళు పడుతున్న మంగలి వెంకయ్యకు బారిష్టరు నుండరులాలో గారు ‘ ఆ...ఆ...’ అన్న అక్షరం తప్పించి యిక సమాధానం చెప్పలేని అప్పటి ఆవస్థమాస్తే, అప్పుడే కాదు యింటికి వచ్చిన త్వారతమాతా నా గదిలో కూర్చుని నాలో నేను నవ్వుకున్నా. ఎందుకో అప్రయత్నంగా “ నువ్వు

కందుల గోపాలరావు

మాత్రం ఏమీ సమాధానం చెప్తావు ” అనే ప్రశ్న బయలుదేరింది నాలో. కాకా క్షణంలో నిజంగా కంగారుపుట్టి “ నర్ ” “ రావుబవాద్దూరు ” బిరుదులు గల మహావేత్తలద్వారా పరుగెత్తి అడుగుదా మనుకున్నా. కాని వాళ్ళుమాత్రం ఏమీ చెప్ప గలరు—అమాత్రం చెప్పగల్గితే కేళింట్లో యీ నిరుద్యోగసమస్య వుండకపోయేదేమో అనుకొని— అంతలోనే నేటి యీ అర్థరహిత విద్యావిధానమే వుండకపోయేదేమో అనిపించింది. పాపం! M S. M జనవరినాటికి (March, September, March) ప్రదిక్షణలుచేసే కాలేటి విద్యార్థులు, మూడు సంవత్సరాలు తపస్సుచేసి ఫలితం కల్గక పోతే కాశీవిశ్వేశ్వరప్రతాలూ అందుకునే సోద రులను చూస్తే, అబ్బా ఏమీ చెప్పమంటారు? బారిష్టరుగారి గృహదారికేనా వీరందరూ నడక సాగించవలసింది అని సంజహించేను. కడకి “ కేటి విద్యావిధానం తప్ప—యీ విద్య కభ్యసించడం తప్పా ? ” అనే ప్రశ్నమాత్రం మిగిలింది. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకోలేక, కలలో అత్తా రాముడు సమాధానం చెప్తాడనుకుంటే, కనీసం విద్యామంత్రినైనా ప్రత్యక్షం చేయలేదు. ఎవ్వ రూ సమాధానం చెప్పకపోతే, “ యీ విద్యా విధా నంలో “ ఏమీ లేదు—శూన్యం ” లాగుంది. చెప్ప దానికి అందుజేతనే ప్రత్యక్షంగా లేదు యిద్దరిలో ఒక్కరైనా అని అనుకుంటూ, తటాలున జ్ఞాపకం వచ్చి కేళిం స్వార్థకత్రియం పొందింది యీ కొన సాగుతవిలే యీ చిట్కంప్రశ్నలు అని సంతోష పడ్డా.

ఏమీ భావనమాకుందో.